

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR 250
din data de 22.09.2010**

Dosar nr. 253/2010

Petiția nr. 5572.09.07.2010

Petent: V L -Președinte Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX"

Reclamat: P I -Directorul Direcției de Cabinet din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române

Obiect: Nerecunoașterii petentului ca lider al Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX".

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților.

I.1.1 V L, loc. _____

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 P I - Director Direcția Cabinet "Inspectoratul General al Poliției Române". Loc. București, str. Mihai Vodă, nr. 6, sector 5

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul este de opinie că, conducerea Inspectoratului General al Poliției nu dorește să colaboreze cu el și să-i recunoască calitatea de lider de sindicat, pe motiv că are o susținere puternică a majorității salariaților din structurile polițienești și că în trecut a dezvăluit și s-a implicat în dovedirea unor nereguli din MAI și IGPR.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petentul consideră că, domnul P I în calitate de Director al Direcției cabinetului pe care îl conduce și care face parte din Inspectoratul General al Poliției Române, în mod abuziv îi restricționează activitatea ca lider de sindicat prin acțiunile s-au inacțiunile întreprinde împotriva sa după cum urmează:

-1) restrângerea accesului la rețeaua de comunicații interne Intrapol pentru comunicarea cu membrii de sindicat

-2) nevirarea cotizației membrilor de sindicat începând cu luna septembrie 2009, în conturile petentului. Cotizațiile nefiind virate au condus la la disponibilizarea unor angajați și rezilarea unui contract de telefonie mobilă pentru 500 de utilizatori membrii de sindicat.

-3) nealocarea unui spațiu de birou pentru desfășurarea activităților sindicale. Inspectoratul General al Poliției a refuzat să le acorde acest drept cu dotările aferente, inclusiv telefonie în rețeaua MAI și a amenajat un astfel de spațiu altei organizații sindicale pe nume Sindicatul Național al Polițiștilor și Personalului Contractual.

-4) neinvitarea reprezentanților subscrisului să participe în consiliile de administrare/conducere la discutarea problemelor de interes profesional, economic, social, cultural sau sportiv.

-5) necomunicarea sindicatului Hotărârile consiliului de administrație.

-6) neconsultarea asupra proiectelor de dispoziții care privesc polițiștii din subordinea IGPR

-7) refuzul negocierii acordului colectiv de muncă la nivel IGPR, precum și al comunicării informațiilor necesare pentru negocierea acestor acorduri.

-8) refuzul de a răspunde la adresele comunicate conduceri și înregistrate cu numerele 4160/13.04.2009, 41601/13.04.2009, 40683/20.03.2009, 40682/20.03.2009, 44662/04.08.2009, 48448/18.02.2010 și 48447/18.02.2010.

-9) refuzul de a transmite corespondența subscrisului prin poșta specială, astfel cum procedează în cazul Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual.

Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX", după opinia petentului este reprezentativ la nivelul I.G.P.R, în urma hotărârii nr.

3430/09.05.2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5, în dosarul 3791/302/2008. Dar, domnul V F I , s-a autointitulat președinte al Sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX", confecționându-și în mod fraudulos o ștampilă și erijându-se în calitate de conducător. Dovada calității de reprezentant se face conform art. 20 din Legea nr. 54/2003, printr-o hotărâre judecătorească. În opinia petentului Inspectoratul General al Poliției Române, cunoaște aceste prevederi și i-a comunicat domnului V F I , că nu va da curs solicitărilor sale până nu va face dovada calității conducerii pe care și-o arogă, însă atitudinea față de petent a rămas neschimbată, acestuia necomunicându-i-se niciodată nimic.

3.2 Domnul V F I , prin adresa nr. 468/19.05.2010, îi comunică domnului chestor principal de poliție domnul P T , că "domnul L V la Adunarea Generală a Sindicatului, nu a mai fost ales în structurile de conducere și nemaiavând susținerea necesară în cadrul acestei organizații, a renunțat, mai mult de atât, Adunările Generale au fost întocmite în fals de către acesta și sunt contestate în instanță, iar până la pronunțarea unei hotărâri în acest sens, Serviciul Persoane Juridice, nu poate să emită o hotărâre cu privire la noile organe de conducere alese".

3.3 Prin adresa nr. 1032357/14.10.2009, Inspectoratul General al Poliției Române, îl informează pe domnul L V , că mandatul dânsului a expirat în anul 2008 și că în acel moment, I.G.P.R poate da curs solicitărilor acestei organizații sindicale, numai dacă solicitările sunt semnate de către alte persoane împuternicite în acest sens, și a căror mandate să nu fie expirate. În data de 18.02.2010, Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX", comunică o adresă domnului chestor de poliție P T , prin care se face precizarea că, pot începe negocierile pentru acordul colectiv de muncă la nivelul IGPR, pentru anul 2010. Aceștia făcând mențiunea în adresă că sindicatul este reprezentativ la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române, conform sentinței nr. 3430/09.05.2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr. **5834/19.07.2010**, a fost citat domnul V L , făcându-se precizarea ca petentul, să-și precizeze criteriul de discriminare conform art. 2alin1 din O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necompatibile.

4.2 Prin adresa înregistrată cu nr. **5832/19.07.2010**, a fost citat Inspectoratul General al Poliției Române prin reprezentant în calitatea domnului Director - P I

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1 "Domnul L. V. consideră că, neregulile din M.A.I și I.G.P.R. "După atâtea abuzuri, faptul că tocmai Inspectoratul General al Poliției Române, încalcă prezumția de nevinovăție, spune totul despre modul cum înțelege să respecte și să apere drepturile și libertățile constituționale ale angajaților și organizațiilor constituite la nivelul acestei structuri sindicale".

Susținerile părții reclamate

5.2 Inspectoratul General al Poliției Române, ca parte reclamată, reprezentată la nivel de conducere de domnul Chestor principal de poliție -T P, ne semnalează că la data de 31.03.2004, Judecătoria Sectorului 2 a acordat personalitate juridică Sindicatului Național Vamal ROMVAM, denumire schimbată ulterior în Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX", fiind reprezentat de către domnul L. V. pentru un mandat pe 4 ani. Conform Sentinței civile nr. 6225/25.06.2008 pronunțată în dosarul nr. 7177/300/2008, de către Judecătoria sectorului 2, se ia act de câteva modificări intervenite la componența membrilor Biroului Executiv al SNPV PRO LEX, statutul în forma modificată nu cuprinde prevederi privitoare la durata mandatului și la norma de reprezentare în Adunarea Generală, Judecătoria sectorului 2, prin sentința civilă nr. 6598/22.07.2009, constată că nu se poate da relevanță hotărârii sindicatului prin care s-a hotărât modificarea Statutului, inclusiv cu privire la durata mandatului președintelui. Până ce statutul nu va fi refăcut nu se poate reține că, statutul președintelui e pe durată nedeterminată, acesta expirând în anul 2008.

5.3 În acest moment, organizația sindicală nu a depus dovezi în sensul constatării de către judecătoria unde s-a înregistrat existența modificării statutului referitoare la mandatul președintelui de sindicat, motiv pentru care, instituția noastră nu se poate pronunța, asupra calității domnului V. L. În acest context, I.G.P.R a solicitat organizației sindicale în mod repetat depunerea unor dovezi e existenței unei modificări ulterioare a statutului, referitoare la mandatul de președinte, pentru a se putea determina cine are calitatea de reprezentant legal, dar nu s-a făcut până în prezent acest lucru. În plus față de neînțelegerile celor doi în relația cu instituția noastră situația degradată a culminat cu plângeri

penale. La data de 04.02.2010, cu avizul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 2, s-a început urmărirea penală față de domnul L V și V F sub aspectul comiterii infracțiunii de delapidare.

5.4 Referitor la restricționarea accesului la rețeaua de comunicații INTRAPOL, I.G.P.R menționează că, nu există nicio dispoziție legală ca instituția să fie obligată să permită accesul organizației sindicale la INTRAPOL. Referitor la nevirarea cotizației membrilor de sindicat precizăm că, cotizațiile aferente lunilor septembrie și octombrie 2009, au fost virate în conturile transmise de domnul V F, în calitate de președinte al sindicatului ca urmare a sentinței civile nr. 6598/2009. Referitor la nealocarea unui spațiu de birou pentru desfășurarea activităților sindicale s-a comunicat organizației sindicale faptul că, în imobilele administrate de I.G.P.R, spațiile cu destinație de birou sunt insuficiente pentru activitățile specifice personalului propriu, urmând ca, după finalizarea procesului de reorganizare a Poliției Române și după clarificarea aspectelor prezentate să se poată identifica un spațiu adecvat organizației sindicale. Referitor la refuzul de a negocia acordul colectiv de muncă la nivelul I.G.P.R precizăm că, li s-a cerut reprezentanților sindicatului, desemnarea reprezentanților pentru comisia paritară, la nivelul organizației sindicale nu s-a încheiat un acord scris în acest sens necesar conform art. 6 alin 3 din H.G nr. 833/2007. Referitor la refuzul de a răspunde la o serie de adrese precizăm că la adresele menționate în petiție, instituția le-a răspuns prin aceeași adresă IGPR nr. 66473/07.05.2009, la primele două adrese comunicate instituției IGPR. La restul de adrese enumerate li s-a răspuns de către instituție prin următoarele adrese, nr. 107360/05.05.2009, nr. 40682/20.03.2009, nr. 44662/04.08.2009, nr. 48447/18.02.2010. La adresa cu nr. 48448/18.02.2010, ultimei adrese comunicată IGPR-ului nu s-a răspuns, urmând să fie discutate solicitările la prima întâlnire cu sindicatul. Referitor la refuzul de a transmite corespondența scrisului prin poșta specială, astfel cum se procedează în cazul Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual precizăm că, petentul trebuie să se adreseze unității specializate a Serviciului Român de Informații care are atribuții de transport și expedierea poștei militare, unitate ce a aprobat acest lucru și altor organizații sindicale. Referitor la aspectele menționate la punctele 4,5 și 6 din petiție, precizăm că, datorită situației juridice incerte a președintelui sindicatului în speță, I.G.P.R a decis restrângerea activităților cu această organizație sindicală, până la stabilirea de către instanța de judecată a modificărilor ulterioare a statutului referitor la mandatul de președinte. Considerăm că situația ambiguă în care s-a ajuns în sânul organizației sindicale a fost determinată din culpa exclusivă a reprezentanților acestei organizații.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În fapt, Colegiul Director reține că Inspectoratul General al Poliției Române nu recunoaște reprezentativitatea conducerii sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX" deoarece nu i s-a adus la cunoștință o

hotărâre judecătorească. În acest sens, prin Decizia civilă nr. 628/15.03.2010, Tribunalul București a admis recursul formulat de SNPV PRO LEX, împotriva sentinței civile nr. 6598/22.07.2009, emisă de Judecătoria Sectorului 2, în dosarul nr. 9146/300/2009, însă instanța de recurs s-a pronunțat doar asupra existenței unei modificări intervenite în componența biroului Executiv al organizației de sindicat, nu și asupra modificării statutului, dosarul cu pricina fiind pe rol la Judecătoria Sectorului 2 București, cu termen de judecată pentru data de 15.09.2010. Judecătoria Sectorului 2, nu a luat act până în prezent de vreo modificare a statutului cu privire la prelungirea mandatului președintelui și eventuala schimbare a acestuia. Ca urmare a acestor proceduri judecătorești nefinalizate, Inspectoratul General al Poliției Române nu se poate pronunța asupra calității domnului V L , ca lider al sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO LEX".

6.2 Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petentul invocă vătămarea drepturilor sale în legătură cu nerecunoașterea calității de președinte de sindicat, fiind obstrucționat în activitatea pe care o depune.

6.3 În opinia Colegiului, împrejurările invocate de petent, ce ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței art. 2 din OG nr. 137/2000 republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele ce fac obiectul prezentului dosar pun în discuție un tratament diferit, situația invocată de petent nu se plasează în raport de comparabilitate sau analogie cu situația Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual. Conducerea IGPR a solicitat documentația care atestă statutul sindicatului și al organelor de conducere ale acestuia, atestate de instanțele de judecată potrivit legii. Or, din actele dosarului nu rezultă că această documentație ar fi fost pusă la dispoziție în comparație cu situația Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual.

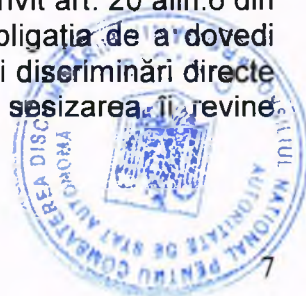
6.4 Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor

relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

6.5 Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În cazul hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și din înscrisurile aflate la dosar în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

6.6 În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci că sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată: „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.7 Din acest punct de vedere, prezumțiile care decurg în cauză nu sunt de natură a presupune existența unei legături de cauzalitate directă sau cel puțin indirectă între acțiunile imputate părții reclamate și un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în speță apartenența sindicală. Având în vedere considerentele expuse, se impune a preciza că în lipsa elementelor constitutive de natură a evidenția posibile discriminări în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, justificarea drepturilor subiective invocate în legătură cu raporturile de muncă poate fi cenzurată de instanțele de judecată conform dreptului aplicabil. Așa cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție, „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai-sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (a se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Colegiul Director constată că, nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților:

V L -Președinte Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor "PRO
LEX"

P I -Directorul Direcției de Cabinet din cadrul Inspectoratului General
al Poliției Române

VII. Modalitatea de plată a amenzii Nu este cazul

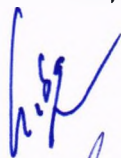
VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

Asztalos Csaba Ferenc - Membru

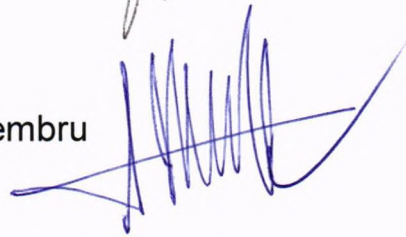
Gergely Dezideriu - Membru

Haller Istvan - Membru

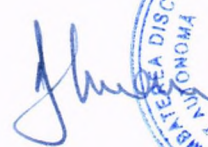
Jura Cristian - Membru

Pop Ioana Liliana - Membru

Vasile Alexandru Vasile - Membru

Vlaș Claudia Sorina - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.